

[Aksel Larsen.]

lige Foretagender skal bekæmpes med alle til Raadighed staaende Midler, for det er i højeste Grad ulovligt at foretage noget, som strider mod Grundloven. Men det gør ikke noget, naar Regeringen foretager sig det og Folketinget godkender det.

Nej, det foreliggende Lovforslag kommer i en ganske anden Situation. Det kommer ikke i Anledning af, at de 300 grønne Drenge har faaet Uniform. Det kommer i Anledning af, at Dønningerne fra Tyskland har bevirket en Afklaringsproces indenfor Arbejderklassen herhjemme, fordi der ikke alene i den kommunistiske Bevægelse, ikke alene hos dem, der tilhører de revolutionære Organisationer, men dybt ind i Socialdemokratiets Rækker og navnlig i D. s. U. er en voksende Erkendelse af, at de parlamentariske Midler ikke slaar til i Arbejderklassens Frigørelseskamp, og at i hvert Fald Fascismens Fremstød ikke holdes nede ved en Tyrkertrø paa Stemmeseddelen, men ved at møde Fascismen, hvor den er, og sætte haardt mod haardt. Derfor kommer man med et Forslag, som tilsigter — som forfejler sin Virkning, men som tilsigter at umuliggøre dette.

Hvilke Uniformer og Emblemer ser man paa Gaderne i København og andre Steder? Hagekorset maaske? Nej, de er faatallige. Nej, man ser — det ved vi jo, det er Flertallet — de blaa Bluser og de dermed forbundne D. s. U.-Emblemer, og man ser — nu mere sparsomt end tidligere — de tre Pile. Man ser Arbejderværnets graa Bluser. Man ser det kommunistiske Ungdomsforbund. Man ser Sovjetstjernen, Hammer og Segl og lignende Emblemer. Dem ser man, for de er saa mange. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at de, tal-mæssigt og hvad politisk Indflydelse angaar, er de aabne fascistiske Organisationer langt overlegne. Denne Tilstand skal ændres, og derfor kommer denne Lov, som altsaa vil bevirke, at herefter skal det ikke kunne manifestes, at vi er saa mange, at vi med Lethed kan holde disse fascistiske Organisationer Stangen, hvis blot ikke Regeringen og dens udvidede Politistyrke forhindrer os deri.

Naturligvis er det ikke Meningen, at dette skal ske, eller behøver at ske, eller bør ske ved korporlige Slagsmaal. Den Slags Ting sker ikke, medmindre de Konservative eller Fascisterne er i saa stort Overtal, at de paa Forhaand mener at have Chance for at klare sig, og derfor gaar løs paa Arbejderungdommen. Der er henvist til forskellige Sammenstød som Motivering for Loven,

men hvis man undersøger det, finder man, at ved de allerfleste Sammenstød har Uniformerne manglet. Saa det kan altsaa ikke være Begrundelsen. Men vi har ganske vist faaet en Del Eksempler, navnlig fra den senere Tid, paa, hvorledes nazistiske Tropper, uniformerede eller uuniformerede, har overfaldet unge Arbejdere, som de paa en eller anden Maade kendte, naar de var mange og de unge Arbejdere faa eller enlige, og skamslaaet dem saaledes, at de i flere Tilfælde maatte bringes paa Hospitalet. Det vil jo blive lettere, hvis denne Lov gennemføres i sin fulde Konsekvens, rettet, som den er, mod Arbejderklassen.

Det kan ikke lade sig gøre at holde Fascismen borte paa den Maade, og det hjælper for øvrigt lidet for den danske Arbejderklasse, hvis man vil holde Fascismen borte af Navn og saa indføre den af Gavn ad anden Vej herhjemme. Vi har umiskendelige Tegn paa en saadan Ud- udvikling. Jeg behøver blot at nævne den Lov, som tvangsmæssigt forlængede Overenskomsterne og forbød Strejker et Aar frem i Tiden, og nu denne Lov her, som vel er det næste Trin i den fascistiske Ud- udvikling, men er umiskendelig som saadant.

Man tror, det kan lade sig gøre at faa Arbejderklassen til at finde sig til Rette med, at man hævder Demokrati og Parlamentarisme, Fascisme bliver ikke tilladt, og saa begrænser Arbejderklassens Rettigheder, indsnævrer dens politiske Handlefrihed, forbyder dens økonomiske Aktioner og gennemfører en systematisk økonomisk Nedsækning, som i sine Principper er nøjagtigt den samme som den, der foretages af de fascistiske Regeringer i de fascistiske Lande.

Vi vil naturligvis stemme imod dette Lovforslag og bekæmpe det paa det kraftigste, og vi vil gøre det ogsaa af den Grund, at vi udmærket vel ved, at dette kun er en Forløber for videregaaende Undtagelseslove imod Arbejderbevægelsen. Vi ved jo, at man i Regeringen og Regeringspartierne grundigt har overvejet Muligheden af f. Eks. at forbyde den Organisation, der hedder Arbejderværnet. I Folketingets Præsidium ligger de Konservatives Forlangende om Indskriden mod de to kommunistiske Rigsdagsmænd, og det konservative Folkeparti gaar i denne Tid ud og agiterer for Vedtagelsen af en Lov, som skal forbyde Kommunisternes Adgang til Folketinget, og som forbyder dem Ret til at deltage i politiske Valg overhovedet her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas